

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-13203/2019-66

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda dr. sc. Dijani Vragović, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, OIB: 84397956623, A. Mihanovića 3, Zagreb, kojeg zastupa punomoćnik po zaposlenju i diplomirani pravnik Sandra Štefanić, protiv tuženika ADRIATIC OSIGURANJE d.d., Listopadska 2, Zagreb, OIB: 94472454976, kojeg zastupa punomoćnik Davor Bubalo, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 10. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 29. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„Nalaže se tuženiku ADRIATIC OSIGURANJE d.d., Listopadska 2, Zagreb, OIB: 94472454976, da tužitelju HZMO iz Zagreba, A. Mihanovića 3, plati iznos od 42.759,09 kn uz pripadajuću zateznu kamatu tekuću od podnošenja tužbe pa do isplate prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka u roku od petnaest (15) dana.”

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak ovog postupka u iznosu od 3.296,34 eura sa zateznim kamatama koje teku od 29. srpnja 2026. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je dana 16. travnja 2010. osiguranik HZMO Miroslav Jovanović smrtno stradao u prometnoj nezgodi, koju je skrivio osiguranik tuženika. Obzirom da je Miroslav Jovanović smrtno stradao na mjestu događaja u predmetnoj prometnoj nezgodi, rješenjem HZMO broj 0773519 od 22.10.2010. priznato je udovici i djetetu smrtno stradalog osiguranika pravo na obiteljsku mirovinu. Tužitelj trpi štetu

isplatom obiteljske mirovine udovici smrtno stradalog osiguranika Miroslava Jovanovića koja za razdoblje od 01.10.2017. do 30.09.2019. iznosi 42.759,09 kn, što je puni iznos obiteljske mirovine u predmetnom razdoblju. Temeljem članka 161-167. Zakona o mirovinskom osiguranju tuženik je dužan tužitelju naknaditi štetu nastalu isplatom mirovine.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava činjenične i pravne navode tužbe, te osnovu i visinu tužbenog zahtjeva u cijelosti. Ističe prigovor zastare potraživanja, obzirom je sukladno odredbama mirovinskog osiguranja (Zakon o mirovinskom osiguranju), jasno propisano da zastara potraživanja teče od dana pravomoćnosti rješenja kojim je osiguraniku, odnosno korisniku priznato pravo iz mirovinskog osiguranja. Tužitelj nije dostavio nikakvu potvrdu o izvršenom platnom prometu, pa nije jasno s kojih su računa i na koje račune navodna plaćanja navodno izvršena i kome su plaćena. Ističe kako tužitelj neosnovano potražuje naknadu bez umanjjenja za razmjerni dio (uplaćeni staž osiguranja) pogrešno se pozivajući na nemjerodavne odredbe zakona o mirovinskom osiguranju. Navodi da se primjenjuju kao mjerodavne odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu. Dakle, tuženik HZMO-u odgovara samo ako isplaćuje veći iznos mirovine, nego što bi platio da se radilo o umirovljenju zbog ozljede na radu jer tek onda ima pravo regresa. Slijedom svega navedenog tuženik predlaže odbiti tužitelja s tužbenim zahtjevom u cijelosti, te ga obvezati da tuženiku naknadi parnični trošak.

3. U tijeku dokaznog postupka sud je izvršio uvid u Rješenje tužitelja broj 0773519 od 22. listopada 2010. (listovi 4-6), Izvješće o nesreći (listovi 7-10), Upitnik tužitelja (list 11), obračun isplata (list 12), Zahtjev za naknadu štete (listovi 13-15), Odgovor tuženika (list 16), Nalaz i mišljenje vještaka Zdravka Kovačića (listovi 51-52), Zapisnik od 25. studenog 2025. (listovi 53- 55), Nalaz i mišljenje vještaka Darka Konjevića i Marcela Marcikića (listovi 72-97), presudu Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-295/2016 od 23. srpnja 2021. (listovi 99-107), presudu Trgovačkog suda u Osijeku broj P-99/2021 od 15. travnja 2022. (listovi 169-180), presliku dijela spisa Općinskog kaznenog suda u Zagrebu broj K-191/11 (u priklopu), Nalaz i mišljenje vještaka Petre Blašković (listovi 244-251), saslušan je svjedok Milan Maričić (listovi 167-168) te je izveden dokaz kombiniranim prometno-sudsko medicinskim vještačenjem (listovi 185-193, 195-197), financijskim vještačenjem po vještaku Darku Prpiću (listovi 223-234, 262-265, 268-276, 287). Sud nije izveo dokaz toksikološkim vještačenjem s obzirom da je odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva moguće donijeti na temelju ostalih izvedenih dokaza u postupku.

4. Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza, u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05 i 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 – dalje ZPP) , sud je utvrdio da je zahtjev tužitelja neosnovan.

5. Predmet spora u ovom postupku jest zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 42.759,09 kn, što odgovara 5.675,21 eura, koji iznos prema navodu tužitelja predstavlja štetu koju trpi u vidu isplaćenih mirovina udovici svog osiguranika za razdoblje od 1. listopada 2017. do 30. rujna 2019.

6. U konkretnom je predmetu sporno je li tuženik u obvezi naknaditi iznos isplaćenih obiteljskih mirovina.

7. Tužitelj svoje potraživanje temelji na odredbama čl. 161. i 164. Zakona o obveznom mirovinskom osiguranju (Narodne novine, broj 157/13, 151/14, 33/15, 93/15., 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, dalje ZOMO/18).

7.1. Odredbom čl. 161. ZOMO propisano je da Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju. Dok prema odredbi čl. 164. st. 1. ZOMO Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete izravno od društva za osiguranje kod kojeg su vlasnici, odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu (izvorno pravo na naknadu štete).

8. Tuženik smatra da se u konkretnom slučaju treba primijeniti odredba čl. 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine", broj: 151/05, 36/09 i 75/09 – dalje: ZOOP), prema kojoj je društvo za osiguranje obavezno zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenog, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju (stavak 1.). Stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovog članka smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznosi mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji (stavak 2.). Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu (stavak 3.) Odredbe stavka 1., 2. i 3. ovog članka odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja (stavak 4.).

9. Prema shvaćanju ovog suda, a u skladu sa opsežnom praksom Vrhovnog suda Republike Hrvatske iskazanoj u mnogobrojnim presudama (primjerice odluke broj Rev-x-388/2018 od 25. kolovoza 2020., Rev- 5292/19 od 16. lipnja 2020., Rev-12/2022 od 12. siječnja 2022., Rev-552/2022 od 17. svibnja 2022., Rev-850/2022 od 25. listopada 2022. i dr.), za odluku u sporu koji pokreće Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje protiv osiguratelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine, mjerodavan je Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete, odnosno u trenutku kada su izvršene isplate mirovine. Kada je riječ o izdacima učinjenim na ime invalidske mirovine, tada se obveza tuženika određuje prema članku 27. stavak 2. i 3. ZOOP-a i ta obveza postoji samo ako postoji razlika između iznosa invalidske mirovine koja se isplaćuje i iznosa koji bi bili isplaćeni kada bi se radilo o invalidskoj mirovini koja bi bila utvrđena uslijed ozljede na radu. Na isti način utvrđuje se obveza tuženika i u slučaju isplate obiteljske mirovine (tako i VSRH u odlukama broj Rev-1356/16 od 18. svibnja 2021. i Rev-184/22 od 23. ožujka 2022.).

10. Slijedom navedenog, tužitelju ne pripada pravo na naknadu štete u visini cjelokupnog iznosa mirovine koju isplaćuje svom osiguraniku, već štetu čini iznos eventualne razlike između isplaćene mirovine i pretpostavljene mirovine za slučaj ozljede na radu. Tuženik, kao osiguravajuće društvo, nije štetnik (vozač koji je skrivio

prometni nesreću), već na temelju sklopljenog ugovora o osiguranju preuzima ugovorne obveze koje su propisane člankom 27. ZOOP-a i dužan je naknaditi samo onu vrstu štete i u onoj visini kako to regulira ZOOP. Stoga je na tužitelju teret dokazivanja visine tužbenog zahtjeva, odnosno teret dokazivanja da postoji razlika između iznosa obiteljske mirovine koju isplaćuje svom osiguraniku i pretpostavljenog iznosa mirovine koja bi bila isplaćena kada bi razlog isplate bila ozljeda na radu.

11. Radi utvrđivanja navedene visine, u smislu odredbe čl. 27. ZOOP-a, sud je po prijedlogu tuženika izveo dokaz financijskim vještačenjem po vještaku Darku Prpiću iz Darfin d.o.o.

11.1. Vještak je u svom nalazu i mišljenju naveo da ukupno razlika između isplaćene obiteljske mirovine (42.759,09 kn) i najniže mirovine korisnika invalidske mirovine, čija je invalidnost posljedica ozljede na radu ili profesionalne bolesti (60.836,85 kn, izračunato temeljem čl. 82. ZOMO/07) za utuženo razdoblje od 1.10.2017. do 30.9.2019.g. iznosi 18.077,76 kn/2.399,33 EUR, odnosno, ukupno isplaćene obiteljske mirovine bi bile za 18.077,76 kn/2.399,33 EUR manje od izračunatih najnižih invalidskih mirovina s osnove povrede na radu. Pritom proizlazi da je pri izračunu vještak koristio mirovinski faktor za invalidsku mirovinu zbog opće nesposobnosti za rad, a koji iznosi 1,0.

11.2. Tužitelj je imao primjedbe na nalaz i mišljenje vještaka navodeći kako je u drugom predmetu, koji se vodi između istih stranaka pred ovim sudom pod brojem P-4679/22, ali za drugo utuženo razdoblje utvrđeno da postoji razlika između isplaćenih obiteljskih mirovina koje su veće u odnosu na iznos invalidskih mirovina koji bi bio isplaćen zbog ozljede na radu.

11.3. Iz nalaza i mišljenja vještaka Petre Blašković, koji je dan u postupku P-4679/2022 razvidno je da je iznos isplaćene obiteljske mirovine, u razdoblju od 01.10.2019.g. do 30.06.2022.g. iznosio 64.892,85 kn. Pod pretpostavkom da bi osiguranik imao pravo na invalidsku mirovinu koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu u razdoblju od 01.10.2019.g. do 30.06.2022.g. bi ukupni procijenjeni iznos tako utvrđene invalidske mirovine iznosio 61.815,00 kn.

11.4. Saslušan na ročištu 12. svibnja 2025. vještak Darko Prpić je u cijelosti ostao kod pisanog nalaza i mišljenja te naveo da se razlika između navedenih vještačenja pronalazi u primjeni mirovinskog faktora koji je propisan člankom 80. Zakona o mirovinskom osiguranju gdje pod točkom 3. čl. 80. se navodi invalidska mirovina zbog opće nesposobnosti za rad faktor 1, koji faktor je koristio vještak, a pod točkom 4. invalidska mirovina zbog profesionalne nesposobnosti za rad faktor 0,6667 koji faktor je koristila Petra Blašković.

11.5. Vještak Darko Prpić je izradio dopunu nalaza i mišljenja te naveo da utvrđenje i primjena mjerodavnog mirovinskog faktora za invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad je pravno pitanje stoga daje 3 varijante izračuna:

a/ Izračun invalidske mirovine zbog profesionalne nesposobnosti za rad faktor 0,8 sukladno čl. 80.st.1. toč. 4. ZOMO (NN 102/1998) izmijenjenom 2002.g.: prema kojem izračunu Ukupno razlika između isplaćene obiteljske mirovine (42.759,09 kn) i najniže

mirovine korisnika invalidske mirovine, čija je invalidnost posljedica ozljede na radu (48.867,39 kn) za utuženo razdoblje od 1.10.2017. do 30.9.2019.g. iznosi 6.108,30 kn/810,72 EUR, odnosno, ukupno isplaćene obiteljske mirovine bi bile za 6.108,30 kn/810,72 EUR manje od izračunatih najnižih invalidskih mirovina s osnove povrede na radu;

b/ Izračun invalidske mirovine zbog profesionalne nesposobnosti za rad uzrokovane ozljedom na radu ili profesionalnom bolešću koja se isplaćuje osiguraniku za vrijeme zaposlenja ili obavljanja samostalne djelatnosti faktor 0,6667 sukladno čl. 80.st.1. toč. 6. ZOMO (NN 102/1998) izmijenjenom 2007.g.: Ukupno razlika između isplaćene obiteljske mirovine (42.759,09 kn) i najniže mirovine korisnika invalidske mirovine, čija je invalidnost posljedica ozljede na radu (40.724,88 kn) za utuženo razdoblje od 1.10.2017. do 30.9.2019.g. iznosi 2.034,21 kn/269,98 EUR, odnosno, ukupno isplaćene obiteljske mirovine bi bile za 2.034,21 kn/269,98 EUR više od izračunatih najnižih invalidskih mirovina s osnove povrede na radu;

c/ Izračun invalidske mirovine ostvarene zbog djelomičnog gubitka radne sposobnosti uzrokovane ozljedom na radu ili profesionalnom bolešću koja se isplaćuje osiguraniku za vrijeme zaposlenja ili obavljanja samostalne djelatnosti faktor 0,6667 sukladno čl. 87.st.1. toč. 8. ZOMO (NN 157/2013): Ukupno razlika između isplaćene obiteljske mirovine (42.759,09 kn) i najniže mirovine korisnika invalidske mirovine, čija je invalidnost posljedica ozljede na radu ili profesionalne bolesti (40.724,88 kn) za utuženo razdoblje od 1.10.2017. do 30.9.2019.g. iznosi 2.034,21 kn/269,98 EUR, odnosno, ukupno isplaćene obiteljske mirovine bi bile za 2.034,21 kn/269,98 EUR više od izračunatih najnižih invalidskih mirovina s osnove povrede na radu.

12. U konkretnom slučaju je sud prihvatio izračun vještaka dan u osnovnom pisanom nalazu i mišljenju gdje je vještak radi izračuna razlike između obiteljske mirovine koju prima osiguranik tužitelja, utvrđene rješenjem HZMO-a, i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu, koristio mirovinski faktor za invalidsku mirovinu zbog opće nesposobnosti za rad, a koji iznosi 1,0.

12.1. Naime, da bi se utvrdilo postoji li obveza tuženika na isplatu bilo je potrebno utvrditi kolika bi mirovina bila isplaćivana osiguraniku tužitelja kada bi posljedica štetnog događaja bila ozljeda na radu a ne njegova smrt.

12.2 S obzirom na utuženo razdoblje u konkretnom slučaju je valjalo primijeniti odredbe čl. 87. ZOMO/18, koji propisuje da mirovinski faktor iznosi za:

- invalidsku mirovinu zbog potpunog gubitka radne sposobnosti 1,0
- invalidsku mirovinu zbog djelomičnog gubitka radne sposobnosti koja se isplaćuje za vrijeme nezaposlenosti 0,8
- invalidsku mirovinu ostvarenu zbog djelomičnog gubitka radne sposobnosti uzrokovane ozljedom na radu ili profesionalnom bolešću koja se isplaćuje osiguraniku za vrijeme zaposlenja ili obavljanja samostalne djelatnosti 0,6667.

12.3. U takvoj hipotetskoj situaciji pravilno je vještak u prvom izračunu koristio mirovinski faktor 1,0 koji je propisan za invalidsku mirovinu zbog opće nesposobnosti za rad, budući da se faktori u pogledu ostalih vrsta invalidskih mirovina odnose na invalidske mirovine kod kojih je došlo do djelomičnog gubitka radne sposobnosti (npr.

ranija profesionalna nesposobnost za rad), dok invalidska mirovina zbog potpunog gubitka radne sposobnosti može biti posljedica kako ozljede na radu tako i ozljede izvan rada.

12.4. U konkretnom slučaju gdje je osiguranik tužitelja preminuo jedina odgovarajuća usporedba isplaćene obiteljske mirovine njegovoj udovici jest ona sa invalidskom mirovinom koja bi mu se inače isplaćivala da nije došlo do njegove smrti zbog štetnog događaja već zbog potpunog gubitka radne sposobnosti zbog ozljede na radu. Kako je za izračun navedene mirovine propisan faktor 1,0 to je sud prihvatio osnovni izračun vještaka prema kojem bi ukupno isplaćene obiteljske mirovine bile za 18.077,76 kn/2.399,33 EUR manje od izračunatih najnižih invalidskih mirovina s osnove povrede na radu. Slijedom navedenog, sud je u cijelosti prihvatio osnovni nalaz i mišljenje vještaka budući da je sačinjen jasno i obrazloženo, nije u proturječnosti sa sobom ili s izviđenim okolnostima, te je u skladu s ostalim izvedenim dokazima.

13. Prema tome razvidno je da je iznos isplaćenih obiteljskih mirovina manji od iznosa invalidske mirovine koja bi bila isplaćivana za slučaj da je do iste došlo zbog povrede ili ozljede na radu, slijedom čega tužitelj nije dokazao da trpi štetu koju bi tuženik bio dužan nadoknaditi tužitelju u smislu članka 27. stavak 2. i 3. ZOOP-a. Budući da je već zbog navedenog valjalo odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, sud nije posebno cijenio ostale izvedene dokaze.

14. U skladu s odredbom čl. 155. i 154. st. 1. ZPP-a tuženik ima pravo na naknadu parničnih troškova prema odredbama Tbr. 7., 8., 9., 46. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, br. 138/23), prema troškovniku predanom na ročištu održanom 10. srpnja 2026., i vrijednosti predmeta spora, i to za sastav odgovora na tužbu iznos od 200,00 eura, za sastav podnesaka od 9. lipnja 2023., 12. studenog 2024. i 5. veljače 2026., svaki u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 8.1. Tarife), za zastupanje po punomoćniku na ročištima 3. veljače 2021., 8. veljače 2022., 30. lipnja 2022., 7. svibnja 2024., 12. svibnja 2025. i 10. srpnja 2026., svaki u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 9.1. Tarife), ukupno 2.000,00 eura, što uvećano za PDV (25%) iznosi 2.500,00 eura. Tuženiku je priznat i trošak predujma za izvođenje dokaza financijskim vještačenjem u zatraženom iznosu od 265,45 eura, kombiniranim prometno sudskomedicinskim vještačenjem u ukupnom iznosu od 530,89 eura.

15. Slijedom navedenog, u skladu s odredbom čl. 154. st. 1. ZPP, naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku ukupan trošak postupka u iznosu od 3.296,34 eura, kako je to odlučeno u točki II. izreke.

U Zagrebu, 29. srpnja 2026.

Sutkinja:
dr. sc. Dijana Vragović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana objave presude. Žalba se podnosi ovome sudu pisanim putem, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

- tužitelj
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088b-5c4af**

Kontrolni broj: **08b4e-e9cd1-a6967**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.